

- odmawiając skarżącej traktowania na zasadach rynkowych, Komisja naruszyła art. 3 rozporządzenia podstawowego i popełniła oczywisty błąd w ocenie nie uwzględniając odpowiednich informacji dotyczących struktury rynku, a w szczególności istotnej roli, jaką odgrywają niezależni pośrednicy w dostarczaniu produktów wytworzonych przez skarżącą;
- Komisja działała wykraczając poza zakres art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i naruszyła przysługujące skarżącej prawo do obrony;
- Komisja naruszyła art. 20 rozporządzenia podstawowego nie informując we właściwy sposób skarżącą o zasadniczej zmianie ostatecznych środków zaproponowanych przez Komisję między dniem 7 lipca a 28 lipca 2006 r.;
- zaskarżone rozporządzenie jest dotknięte oczywistym błędem w ocenie co do zakresu i czasu trwania szkody stanowiącej uzasadnienie dla nałożenia na skarżącą cła;
- zaskarżone rozporządzenie narusza art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego jeśli chodzi o konieczność dokonania „obiektywnego porównania” ceny eksportowej z normalną wartością przy ustalaniu marginesu.

⁽¹⁾ Dz. U. L 275, str. 1.

⁽²⁾ Zob. art. 2 ust. 7 lit. b) i c) rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz. U. L 56, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2006 r. — Foshan City Nanhai Golden Step Industrial przeciwko Radzie

(Sprawa T-410/06)

(2007/C 42/70)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co. Ltd (Hong Kong, Chiny) (przedstawiciele: I. MacVay, solicitor, R. Thompson, QC oraz K. Beal, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia (WE) nr 1472/2006 w zakresie, w jakim dotyczy skarżącą;

- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca, na podstawie art. 230 WE, dąży do stwierdzenia nieważności zaskarżonego rozporządzenia w zakresie, w jakim nakłada ono ostateczne cła antydumpingowe na towary wywożone przez skarżącą do Unii Europejskiej.

Skarżąca na poparcie swojej skargi podnosi cztery zarzuty:

- skarżąca twierdzi, że obliczona przez Komisję marża zysku dla potrzeb ustalenia wartości skonstruowanej normalnej wartości skarżącej jest dotknięta oczywistym błędem w ocenie i/lub narusza prawo skarżącej do obrony,
- ponadto skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła wymogi przewidziane w art. 3 rozporządzenia podstawowego i/lub popełniła oczywisty błąd w ocenie nie uwzględniając odpowiednich informacji dotyczących struktury rynku, a w szczególności istotnej roli, jaką odgrywają niezależni pośrednicy w dostarczaniu produktów wytworzonych przez skarżącą,
- zdaniem skarżącej Komisja naruszyła również art. 20 rozporządzenia podstawowego i/lub istotne wymogi proceduralne i/lub przysługujące skarżącej prawo do obrony nie informując we właściwy sposób skarżącą o zasadniczej zmianie ostatecznych środków zaproponowanych przez Komisję między dniem 7 lipca a 28 lipca 2006 r.,
- skarżąca zauważa w końcu, że zaskarżone rozporządzenie jest ponadto dotknięte oczywistym błędem w ocenie co do zakresu i czasu trwania szkody stanowiącej podstawę ustalenia szkody i uzasadnienie dla nałożenia na skarżącą cła.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2006 r. — SO.GEL.MA. przeciwko EAR

(Sprawa T-411/06)

(2007/C 42/71)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: SO.GEL.MA. Srl (Scandicci, Włochy) (przedstawiciele: E. Capelli, P. De Caterini, A. Bandini i A. Gironi, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Odbudowy

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji EAR unieważniających zamówienie publiczne na roboty budowlane zatytułowane „Przywrócenie żeglowności (usunięcie środków bojowych) sieci żeglugi śródlądowej Republiki Serbskiej, Serbii i Czarnogóry” (nr ogłoszenia Europe Aid/120694/D/W/YU, przedsięwzięcie na 05SER01 04 01) i wszczynających nową procedurę zamówienia publicznego, przekazanych do wiadomości pismami EAR z dnia 9 października 2006 r. [D (06)DG/MIL/EP 2715] i z dnia 14 grudnia 2006 r. (D/mie/3313), oraz wszelkich aktów, na których one bazowały, lub z którymi były związane, łącznie z decyzją wyłączenia skarżącej, i w każdym razie nakazanie EAR naprawienia poniesionej przez skarżącą szkody odpowiednio do żądań przedstawionych w skardze;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Sporna w niniejszym przypadku procedura przetargowa dotyczyła udzielenia zamówienia publicznego na prace polegające na zlokalizowaniu i usunięciu niewybuchów pochodzących z nalotów NATO w 1999 r. w celu ponownego otwarcia Dunaju i Sawy dla żeglugi śródlądowej.

Po uznaniu jej oferty za najkorzystniejszą skarżąca zwróciła się z pierwszą prośbą o dalsze informacje, które zostały dostarczone w odpowiednim czasie. W szczególności przekazano dokładne dowody dotyczące udziału pewnej osoby jako kierownika zespołu rozpoznania podwodnego, która posiadała wysokie kwalifikacje, niemniej były one niższe od określonych w ogłoszeniu o zamówieniu.

Po nawiązaniu kontaktów z firmą doradczą Europejskiej Agencji Odbudowy w ramach tej procedury przetargowej, które wskazywały na pozytywne zakończenie procedury, skarżąca została w końcu powiadomiona, że z powodu braku odpowiedniej oferty technicznej procedura przetargowa zostaje unieważniona i zostanie ogłoszone nowe zamówienie.

W uzasadnieniu skargi skarżąca powołuje się na naruszenie art. 41 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi⁽¹⁾ oraz bardziej ogólnie na naruszenie podstawowych zasad wspólnotowych regulacji dotyczących udzielania zamówień publicznych, ponieważ unieważnienia rzeczony procedury dokonano bez wymaganego rozważenia i dokładnego rozpatrzenia chronionego interesu publicznego. Skarżąca podnosi ponadto naruszenie obowiązku uzasadnienia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004 r., str. 114.

Skarga wniesiona w dniu 29 grudnia 2006 r. — Vitro Corporativo przeciwko OHIM

(Sprawa T-412/06)

(2007/C 42/72)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Vitro Corporativo, S.A. de C.V. (przedstawiciel: J. Botella Reyena, abogado)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: VKR Holding A.S.

Żądania strony skarżącej

- wydanie orzeczenia, na mocy którego wspólnotowy znak towarowy VITRO zostanie dopuszczony do rejestru dla towarów z klasy 19.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „Vitro” (zgłoszenie nr 2.669.521) dla towarów i usług z klas 1, 7, 8, 9, 11, 12, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 27, 30, 35, 39, 40, 41, 42 i 43.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: VKR Holding A.S.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowne znaki towarowe — duński (nr 1956 1415 VR), niemiecki (nr 725.452), brytyjski (nr 1.436.897) i wspólnotowy (nr 651.745) „VITRAL” dla towarów należących między innymi do klasy 19 (szkło budowlane, szkło do okien, szkła ochronne i izolacyjne), w stosunku do których skierowano sprzeciw.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu i odrzucenie zgłoszenia dla towarów z klasy 19

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Błędne zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego